

השטח המקורי של א"י בהצהרת בלפור

4 הצהרת בלפור

משרד החוץ הבריטי, 2 בנובמבר, 1917

לורד רוטשילד היקר.

בעונג רב הנני מעביר לידך, בשמה של ממשלת הוד-מלכות, הצהרה זו של הודות עם השאיפה הציונית היהודית אשר הוגשה לקבינט (הבריטי) ואושרה על ידו.

2 "ממשלת הוד-מלכותו רואה בעין יפה את כינונו של בית לאומי לעם היהודי בפלשתינה, ותעשה את מיטב מאמציה לסייע בהשגת מטרה זו, תוך הבנה ברורה שלא יעשה רבר אשר עשוי לפגוע בזכויותיהם האזרחיות או הדתיות של הקהילות הלא יהודיות הקיימות בפלשתינה, או בזכויות ובמעמד הפוליטי שממנו נהנים היהודים בכל מדינה אחרת."

3 אודה לך אם תביא הצהרה זו לידיעתה של ההסתדרות הציונית על החתום.

ארתרור גיימס בלפור,
 (שר החוץ של בריטניה)

4 מתוך "מאמרי הראי"ה"

התנ"ך, ספר הספרים, והשפעתו על האנושיות ורוחה, בין ברצונה בין שלא ברצונה, הוא יצר לנו את ההצהרה ואת בעל ההצהרה, הוא ברא לנו את המלה הגואלת, הוא נתן לנו בין אומות העולם את בחירי חסדיהם, שהמרים מאח בדרונו היה האיש בלפור. התורה, התנ"ך בכללו, היא המגילה אשר ראה יחזקאל בחזיונו, מגילת ספר כתובה פנים ואחור... 5

6 אומרים על בלפור, שהוא דומה בהצהרתו לכורש מלך פרס בשעתו, שהיה גם הוא בעל ההצהרה הקדושה של "מי ככם מכל עמו יהי אלקיו עמו ויעל". אבל באמת נעלה הוא: המנוח, השר, מכורש, המלך. כורש היה מלך כשר, בשעה שנחן את ההצהרה, אבל לא עמד בכשרותו, החמץ. ככה מספרת לנו המסורת. הוא החמץ עיי האנטרטינות של צרי יהודה, עיי האיומים שבנין הים הארץ יקלקל את החוטאים של הפוליטיקה הרחוקה שלו, ידי הן קיריאתא דת תתבא וגר חלק בעבר גהרא לא איתי לך, אמרו המשטינים באיומיהם, החמץ, עד אשר הפסיק את העליה ואמר, "מאן דעבר פרת עבר, מאן דלא עבר לא יעבור". ומחשבה של חורבן בית מקדשנו העלחה טינא בלבבו סמוך להצהרת הבנין, ונדבך די עא חזת", ולימדו בי יהודאי אקליה בגורא". אבל בלפור לא החמץ, הוא עמד בצדקו מתחילת ההתנצצות של הרעיון הגדול הזה במוחו, שהבויק אליו מתוך ההשפעה הנטלגה של ספרנו הגדול, של מגילתנו החזיונית, עד סופו, עד נשימתו האחרונה, על כן היה זכרו ברוד לנו לעד.

47 הויתור של ויצמן ותבריו על עבר הירדן

בהצהרת בלפור לא קצויינים במפורש גבולות הארץ, אך לפי הפרוטוקולים מאז, ברור שהכוונה הייתה לגבולות התנ"ך. לאחר הצהרת בלפור, היה בעבר הירדן מנהיג שרצה להיות מלך. הוא נלחם בבריטים (עם 500 בדויים סך הכל), והם לא ידעו איך להסתדר איתו. הבריטים הציעו לויצמן לוותר על חבל ארץ זה לתקופה מוגבלת, כדי להשיג שקט אצל חבורת הבדויים ומנהיגם.

48 הויתור הנרא של המנהיגות היהודית על עבר הירדן המזרחי

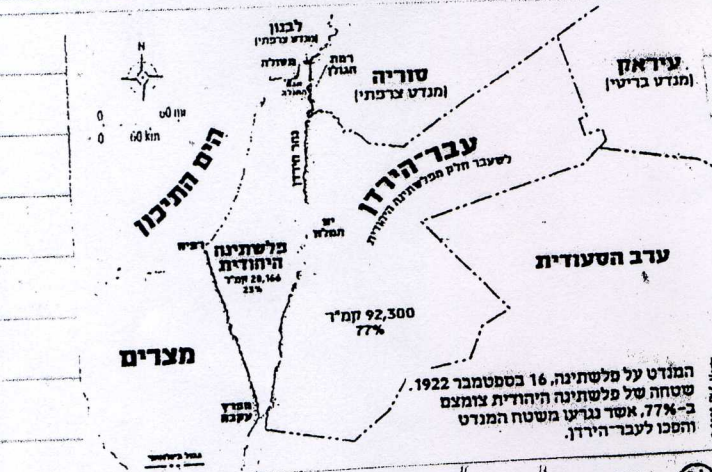
על השתלטות העניינים מספר ויליאם זיף, אחד ממזכירי הממשלה הבריטית (לקוח מתוך יומן יצחק בעניין ויתור הסוכנות על עבר הירדן)

19 ויצמן קרא בחפזו לשיבה את חבריו, אשר רובם ראו בהתנתקותו של צ"צ"ל "בלוף". הדרך היחידה לבצוע חוקי של השני המוצע כמעמד היהודי בארץ ישראל הייתה בהסכמת המנהיגות היהודית. אך ויצמן שדל ודבר אל ליכס, עד שתכריעו הסכימו לבסוף, ונתמנו על פסק דין מוחלט לתועותם מתוך הכוונה ממשלתית.

20 אין כל ספק שחלק גדול ביותר של הסכמה ציונית לצעד זה הסתמך על לויאליות (נאמנות) מפורח לאינטרסים של ידידתם ותומכתם בריטניה. הגידו להם שזוהי תחבולה ומניח כדי להוציא את המשלים הבריטיים ממצוקה בלבאנס. אילו עמדו איתן על עמדתם, הייתה כל המדינה מתבטלת. הצרפתים עוד רצו בארץ ישראל, וזכותה היחידה של בריטניה בארץ ישראל נמצאה בפיקוחם של היהודים.

21 אולם לא היה כל ויכוח כעניין עבר הירדן. אין להטיל ספק בעובדה שעבר הירדן נכלל בתחומים שעליהם דובר בהצהרה (הצהרת בלפור) בזמן המלחמה. זוהי נקודת ההשקפה של הממשלה לנכ"מ מעמדו המדיני של עבר הירדן ושיב יחסו לארץ זו.

22 (מתוך תרועה רשמית של לורד ארנולד, סגן המזכיר למשכנות, מיום 24.5.17). אס כן, כל היצירה של ממלכת ירדן, היא יצירה מזויפת, שנוצרה בגלל חולשתם של המנהיגים הציוניים שהיו אז נאמנים לבריטניה. מתוך היומן רואים שהבריטים בעצמם מלגלים על הויתור הטפשי הזה לצערנו, רבין המשיך את הויתור הזה - וחתם על הסכם שלום עם ירדן.

23

10 בכ"ג חשון תרפ"ח, שלח מרן הרב זצ"ל ברשה נלבבה ללורד רוטשילד, וביין את זכותו הגדולה שגמלה בחלקו שאילו הופנתה הבורה בלפור - הסכמת ממשלת בריטניה להשיב לנו את ארץ אבותינו - ראשית ובעד על צמיתה קרן ישועת ישראל (אגרות הראיה, ח"ג עמ' ק"ל).

14 הרי לפנינו מברקי הברכה והתורה, אשר שלח א: מרן הרב זצ"ל למלך גזרה הנמישי:

12 להדמלכותו המלך גזרתי, לנתח.

אני מתבדל להבית ולהימלכותו את רגשי הבהו והסכנה בשם ישראל עם הקדש ויושב בארץ הקדש, על ההשקפה הברכה והדי מלכותו לנתן לישראל בית לארץ על הארץ אשר נתן לי לאבותי. אנתנו סגוללים בציון עיר הקדש ובבית-האלקים, לשלום הבאלס ולשלום הדימלכותו וכל כותו. אלקים השאם בציון לארץ יסו אנתתי ברא ובנשיכה, ותדו נמשו הכבדה, לרצות בשלום הנצח למי האדם כולם.

13 הציון הארץ צדק לכל הארץ, והקשה כלכי שיכר את ספ"ד לנפשותי כסר וי אשר סדי נביא האמת הגדי.

בפישות ויצמן עם מלך בריטניה אמר המלך:

14 "עיקרה של השיחה נסוב אחר כך על מטרות הציונות. כאן שאל המלך את ויצמן באם הוא מאמין, כי באמת יתמכן היהודים בתנועה הציונית. ענה לו:

מכיוון שהיהודים חיה יתיו לנצח ולהימחות מתחת שמי ה' לא יוכלו, על כן לא תאבד גם התקוה בתקות העם העברי והארץ העברית.

15 לשמע הדברים האלה השיב המלך - ולפי עדות ויצמן מלה במלה:

24 אגרות הראיה רב"צ א, המזרחי צריך הוא לתבע תמיד, שיכתוב: שהציונות מבוססת היא על יסוד תחית האומה בתורה על אדמתה בכל הגודל והמיליו של פתגם זה.

25 מקור הציונות הוא: המקור הקדוש העליון, התנ"ך, נותן לה, בכל העומק וההוד המסורתי. לא הד קול, שעם שנאי בעולם. הולך לבקש לו מקלט בטוח מרודפיו, לבדו ראוי להשיב לתנועת עולמים זו את חייה. אלא שג"ר קדוש, סגולת העמים, גור-אריה יהודה, נעור מתרדמתו הארוכה. והנה הוא הולך ושב אל נחלתו, אל "גאון יעקב אשר אהב סלה".

כתוב בתורה, כי עתידים בני ישראל לשוב לארץ אבותיהם, ומאשר אנכי כי מלכותי היא שתפייט לכך.

